

РЕШЕНИЕ

№ 1481

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 17.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **2967** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Д. Г. Ж., срещу ревизионен акт (РА) № Р-22221017003001-091-001 / 08.11.2017 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията, и А. Л. И. – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 149/ 29.01.2018 г. на директора на дирекция ОДОП – С..

В жалбата се навеждат доводи, че РА е неправилен, незаконосъобразен и необоснован, както и издаден в нарушение на процесуалния закон и в противоречие с материалноправните разпоредби. Органите по приходите е следвало да докажат твърденията си по безспорен начин, съгласно чл.3 от ДОПК. Излага становище, че трайната и непротиворечива практика на СЕС е, че сама по себе си неустановеността от страна на получателя на данни за кадровата и материална обезпеченост на изпълнителя по доставката не е основание за отказ на право на данъчен кредит. Счита, че с приемането на стоките, заплащането на пълната стойност на доставките, получаване на фактурите бил положил дължимите усилия (съгласно добрата търговска практика) да се снабди с всички необходими документи, доказващи извършени доставки, поради което отказът бил неоснователен. По отношение на извършената ВОД По отношение на извършената ВОД с в Република Гърция, представили освен инвойс фактура и спецификация към нея, търговската кореспонденция водена между двете дружества. За доказване факта на транспортиране на стоката от България до Гърция представил ЧМР и писмено

потвърждение издадено от Е. Г. М. Н., съдържащо подписа на получателя и печат. По този начин счита, че е изпълнил посочените в чл.45 на ППЗДДС във връзка с чл. 53, ал.2 от ЗДДС изисквания като. 1) Надлежно е доказано прехвърлянето на правото на собственост върху стоките, предмет на изследваните доставки в ревизионното производство. Доколкото стоките са посочени по вид, марка и количество, в договора, инвойс фактурата и ЧМР и писмено потвърждение от получателя по ВОД, следва да се приеме, че е налице определяне на стоките по съгласие на страните, както и че същите са предадени на купувача. 2) Доставчикът [фирма] (?) е данъчно регистрирано лице за целите на ЗДДС в Р България; 3) Получателят е регистрирано за целите на ДДС лице в Република Гърция (държава членка за към момента на извършване на доставката); 4) Транспортът на стоките започва от територията на Р България и приключва на територията на друга държава членка. В хода на ревизионното производство представили предоставени от клиента доказателства, че същият е декларирал получената доставка от [фирма] (?) на територията на Р Гърция. Обстоятелството, че придобиващият не е изпълнил задължението си да декларира получените доставки (какъвто не е настоящия случай) , съответно да начисли данъка при получаването на стоките, е във възможностите и контрола на дружеството като доставчик. Поставянето на правото на ревизириания субект от задължението да начислява ДДС като доставчик във вътрепднообщностна доставка в зависимост от поведението на получателя по доставката намира за недопустимо и не следва да се вмениява в тежест, когато е действал добросъвестно и е взел всички разумни мерки, за да се увери, че не участва в данъчна измама. Позовава се на принципа на неутралитет на ДДС. Искането до съда в заключение е РА да бъде отменен изцяло.

Ответникът – Директор на Дирекция ОДОП - С., чрез юрк. К. оспорва жалбата като неоснователна. Излага доводи, че РА следва да се потвърди по мотиви, описани в решението. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно призована не изпраща представител.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима като подадена в срок, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред, от легитимирано лице, което има правен интерес да обжалва ревизионния акт.

По фактите:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221017003001-020-001 от 17.05.2017 г., връчена на 05.06.2017 г., изменена със ЗИЗВР № Р-22221017003001-020-002/ 02.08.2017 г. и ЗИЗВР № Р-22221017003001-020-003/ 30.08.2017 г., издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед № РД-01-1390/31.10.2016 г. на директора на дирекция ОДОП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма], ЕИК[ЕИК] за определяне на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.03.2017 г. до 30.04.2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р 22221017003001-092-001 от 13.10.2017 г., връчен на 13.10.2017 г. Срещу констатациите на РД не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221017003001-091-001/ 08.11.2017 г., издаден на основание от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.–ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 10.11.2017 г. С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит на [фирма] в общ размер на 1 700 000,00 лв. за данъчен период м. 04.2017 г. и е определена данъчна основа на декларираната от лицето ВОД за същия период в размер на 0,00 лв.

Предметът на дейност на [фирма] през ревизираните периоди е търговия, производство, търговско представителство и посредничество, комисионни, спедиционни и превозни сделки, хотелиерски, ресторантьорски, туристически, рекламни, информационни, програмни и импресарски услуги, лизинг, внос и износ на стоки и всички други сделки и услуги, които не са забранени със закон.

С оглед изясняване на фактите по случая, проверяващият екип е отправил искане за представяне на документи и писмени обяснения от РЛ с № Р-22221017003001-040-001/31.05.2017 г. , връчено на 08.06.2017 г. на 04.07.2017 г. от [фирма] са представени част от изисканите документи с опис вх. № 53-00-904/ 04.07.2017 г. – аналитична оборотна ведомост, фактури, договори, спецификация, потвърждения, ЧМР и приемо – предавателен протокол.

При преглед на представените документи ревизиращият екип е установил, че липсват данни за лицата, които са ги съставили и подписали. Не са представени първични документи относно направените вписвания в оборотните ведомости.

Представен е договор за доставка от 27.03.2017 г. между [фирма] – купувач и [фирма] – доставчик, с който е договорено да бъдат доставени стоки до обект на купувача. Определена е цена на стоките в размер на 8 500 000 лв. без ДДС, които да бъдат заплатени по банков път в срок от 90 дни след издаване на фактурата. В договора не е посочена банкова сметка, по която да бъде заплатена сумата. Представена е фактура № 1 от 24.04.2017 г., издадена от [фирма] на стойност 10 200 000 лв. и приемо – предавателен протокол от 24.04.2017 г. Не са представени платежни документи за извършено от [фирма] плащане на договорената сума.

Представен е договор за покупко - продажба от 24.03.2017 г. между [фирма], като продавач и Е. Г. М. Н., като купувач, в който няма вписано място на подписване на същия, нито къде следва да бъдат доставени стоките. Не е посочена банкова сметка, по която да бъде преведена уговорената цена от 4 448 239,37 евро. Не са вписани данни за мястото на товарене и предаване на стоките. Не са представени документи как продавачът е уведомил купувача, че стоките са доставени. Установено е също, че в представената фактура № 1 от 25.04.2017 г. с доставчик [фирма] и получател Е. Г. М. Н. ИКЕ няма вписани реквизити, които са задължителни съгласно изискванията на чл.114 от ЗДДС, като няма посочено основание за прилагане на нулева ставка. Не са представени документи за мястото на съхранение на стоките, мястото на товарене и разтоварване, нито документи за разплащане.

С оглед изясняване на фактите по случая, проверяващият екип е извършил насрещни проверки спрямо други задължени лица.

Извършена е насрещна проверка на [фирма], резултатите, от която са обективирани в ПИНП № 22220217093375-141-001/ 29.09.2017 г.

Изготвено е ИПДПОЗЛ с изх. №П-22220217093375-040-001 от 30.06.2017 г., връчено на електронен адрес: [електронна поща] на 03.07.2017 г.

С опис вх. № 53-00-9 от 21.07.2017 г. от [фирма] са представени следните документи по опис: копие на фактура №[ЕГН]/24.04.2017 г. с предмет на доставка „по договор“ и посочена данъчна основа в размер на 8 500 000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1 700 000,00 лв.; приемо-предавателен протокол от 24.04.2017 г.; договор за доставка от 27.03.2017 г. сключен между [фирма], като купувач и [фирма], като продавач; копие на фактура от предходен доставчик №[ЕГН] от 10.04.2017 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет „доставка по договор“ и посочена данъчна основа в размер на 460 000,00 лв.; приемо-предавател протокол от 10.04.2017 г.; договор от 28.03.2017 г., сключен между [фирма], като доставчик и [фирма], като купувач; счетоводна разпечатка на сметка 411 за клиент [фирма].

Органите по приходите са посетили декларирания адрес за кореспонденция и адрес по ДОПК на [фирма] - [населено място], [улица], с цел преглед на оригинални счетоводни документи, при което не е открит офис на търсеното дружество, негов представляващ или пълномощник. Установено е, че представляващия дружеството М. В. В. има сключен трудов договор с [фирма], ЕИК:[ЕИК]. С ПИНП № П-22220217093375-141-001/29.09.2017 г. е констатирано, че М. В. извършва трудова дейност в обект на [фирма], находящ се в [населено място], като продавач-консултант на сезонна работа. В хода на ревизията органите по приходите са направили справки за относими за доставчика обстоятелства по данни от информационната система на НАП. Установено е, че процесната фактура е отразена в отчетните регистри по ЗДДС на доставчика, като издадена на ревизираното лице. Декларираният данък върху добавената стойност за периода в размер на 1 700 000,00 лв. не е внесен в републиканския бюджет. Няма данни доставчикът да разполага с материална, кадрова и техническа обезпеченост. Няма данни за регистрирани търговски обекти и ЕКАФП. [фирма] е регистрирано по ЗДДС, считано от 20.03.2017 г. и в последствие дерегистрирано от орган по приходите на 10.10.2017 г. при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС.

Извършена е насрещна проверка на [фирма], резултатите от която са обективирани в ПИНП № П-22221017093380-141-001 от 29.09.2017 г.

Изготвено е ИПДПОЗЛ с изх. № П-22221017093380-040-001 от 30.06.2017 г., връчено на 18.07.2017 г. на Ю. В. Е., в качеството му на пълномощник. От [фирма] не са представени изисканите документи и писмени обяснения. В хода на ревизията органите по приходите са направили справки за относими за доставчика обстоятелства по данни от информационната система на НАП. Установено е, че [фирма] е дерегистрирано по инициатива на орган по приходите, при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС на 02.09.2016 г. Няма данни доставчикът да разполага с материална, кадрова и техническа обезпеченост. Няма данни за регистрирани търговски обекти и ЕКАФП. От органите по приходите е извършено и посещение на декларирания адрес за кореспонденция и адрес по ДОПК на [фирма] - [населено място], бул. В. № 172, с цел преглед на оригинални счетоводни документи, при което не е открит офис на търсеното дружество, негов представляващ или пълномощник.

Извършена е насрещна проверка на Д. Г. Ж., ЕГН [ЕГН], представляващ [фирма] през ревизирания период, резултатите от която са обективирани в ПИНП № П-22221317113561-141-001/ 28.09.2017 г.

Изготвено е ИПДПОЗЛ изх. № П-22221317113561-040-001 от 13.07.2017 г., връчено лично на лицето на 21.07.2017 г. От проверяваното лице не са представени изисканите

документи и писмени обяснения относно местонахождението на оригиналните документи на дружеството, място на търговска дейност на същото, информация относно упълномощени лица от дружеството, документи във връзка с декларираните покупки и продажби от [фирма] за период от 10.03.2017 г. до 30.04.2017 г. и други.

В резултат на извършените процесуални действия и след анализ на събраните доказателства, като краен резултат от проведеното ревизионно производство с оспорвания РА на дружеството е установен ДДС за възстановяване в размер на 0,00 лв., при деклариран от жалбоподателя ДДС за възстановяване в размер на 1 700 000 лв. Корекцията произтича от непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 700 000 лв. по фактура за доставка на компютърни компоненти, издадена от [фирма] за данъчен период м. 04.2017 г., на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

РА е обжалван по административен ред, като е потвърден от ответника с подробни мотиви в решение № 149/29.01.2018г., че отказът на претендирания ДДС за възстановяване е законосъобразен поради липса на доставка.

Следва настоящото съдебно обжалване, при което жалбоподателят е проявил процесуална пасивност и не е представил/поискал събиране на доказателства, приложена е административната преписка (по ревизионното производство), на която съдът базира изводите си.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА. Относно нищожността съдът следи служебно. Тази преценка включва дали РА е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и в случая е както следва:

Съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да повлияят на законосъобразността на процесния акт. Спазени са процесуалните правила за започване, извършване и приключване на ревизионното производство, ревизираното лице е надлежно уведомявано за съответните процесуални действия и издавани актове в хода на ревизията, събирани са относимите доказателства, чрез допустимите способности и доказателствени средства.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи и в рамките на предоставените им от закона правомощия по чл. 119 - 120 от ДОПК, като са представени доказателства относно електронните подписи на органите по приходите. Спазена е предвидената форма, изложени са правни и фактически съображения за установените задължения на дружеството.

Основният спор е по приложението на материалния закон и по конкретно дали от събраните доказателства следва извод да се признае или откаже право на приспадане на данъчен кредит във връзка с ВОД на компютърни компоненти за Гърция, сочени като закупени от жалбоподателя с фактура, издадена от [фирма]. За да се отговори на този въпрос следва да се направи извод от доказателствата, дали фактурираната доставка на стоки е реално извършена по смисъла на чл. 6 от ЗДДС към жалбоподателя и дали със стоките е осъществен ВОД, тъй като въз основа на тях е деклариран резултат за данъчен период .

За периода 01.04.2017г.-30.04.2017г. жалбоподателят декларира покупка и приспада

ДДС 1 700 000 лв. по фактура № 00000000001 от 24.04.2017 г., издадена от [фирма] с предмет – доставка по договор (фактурата е на л.58 от приложението) . Описаното количество е 1, ед.цена 8 500 000 лв. Към фактурата се прилага договор за доставка от 27.03.2017 г. (л58-59 от приложението по делото) [фирма] следва да достави на [фирма] следните стоки:

- 512GB SDHC/SDXC C. 10 UHS-I – 2 003 бр. *640 лв./ бр.без ДДС;
- HDD 1TB T3 MU-PT1ТОВ/EU – 2 000 бр. *1 247 лв./ бр. без ДДС;
- SD 256GB SDHC/SDXC C. 10 UHS-I – 2 800 бр. *570 лв./ бр. без ДДС;
- HDD 1TB S. W. P. S. 1000200 – 2 511 бр. *471,40 лв./ бр. без ДДС;
- SD 256GB SDHC/SDXC C. 10 UHS-I – 2 700 бр. *471,40 лв./ бр. без ДДС;
- M. SD 128GB SRG1UYA-G. – 2 797 бр. *240,10 лв./ бр. без ДДС;
- АМБАЛАЖ И ОПАКОВЪЧНИ МАТЕРИАЛИ – 1 бр. *54,90 лв./ бр. без ДДС.

Посочено е, че стоките ще се доставят до обект на купувача в [населено място], [улица], с транспорт на доставчика. Определен е краен срок на доставката до 24.04.2017г. Цената на стоките съгл.чл.4 от договора е 8 500 000 лв. без ДДС. Сумата трябва да бъде заплатена до 90 дни след издаване на фактура. Уговорено е плащането да се извърши по банков път. В договора не са посочени имена на представители на купувача и на доставчика, които го подписват.

Приложен е приемо-предавателен протокол от 24.04.2017г., между [фирма] като предаваща страна и [фирма] като приемаща страна, в който се сочи предаване на стоките, предмет на договора (л.60 от приложението по делото). В същия период 01.04.2017г.-30.04.2017г. жалбоподателят е обявил в отчетен регистър ВОД към Е. Г. М. Н.. Представена е фактура за продажба № 000..1/25.04.2017г., издадена от жалбоподателя с получател Е. Г. М. Н., с предмет доставка по договор, кол-во 1 бр., ед.ц. 8700000 лв. Към фактурата има договор за покупко-продажба на стоки от 24.03.2017г. (л.62 по делото), цената е 4 448239, 37 лв. В договора е посочено, че предаването на стоката става в момента на натоварването ѝ на превозното средство. Приложена е спецификация, с описание на стоките както при горните договор и фактура към жалбоподателя. Приложено е ЧМР и потвърждение за получаване на стоките (л.63-64 по делото).

Тезата на жалбоподателя е, че съгласно представените доказателства се установява, че доставката от „РЕСПЕКТ БГ“ Е. и след това ВОД са реално извършени.

Анализирайки доказателствата събрани в хода на ревизионното производство и при липсата на доказателствени искания от страните, процесуална пасивност на жалбоподателя, който поддържа теза за реалност на доставката, съдът достига до извод, че жалбоподателят не доказва реално получаване на горепосочените стоки от „РЕСПЕКТ БГ“ Е.. По отношение на процесната доставка са установени факти и обстоятелства, които разколебават извод за реалност.

Чл.6, ал.1 от ЗДДС определя като доставка на стока прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Датата на прехвърляне на собствеността или датата на извършване на услугата представляват данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС. На тази датата се поражда задължение за доставчика да начисли данък и съответно - право на получателя да ползва данъчен кредит – ако са издадени фактури,

начислен е данък, както и е налице фактически извършена стопанска операция.

От тълкуване на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС следва извод, че изискването за наличие на реална доставка е предпоставка за възникване на данъчно събитие като условие за дължимост на ДДС и оттам - за упражняване на правото на приспадане на платения данък като данъчен кредит. Изискването стоките да са доставени, при доставка на стока, и услугите да са извършени, не се отрича от практиката на СЕС при тълкуване на Директива 112, напротив – признава се като условие за признаване правото на данъчен кредит.

Установяване реалността на доставката на стока изисква доказване наличието на стоката в патримониума на доставчика, преминаването ѝ /прехвърляне на собствеността/ в патримониума на получателя, както и други съпътстващи факти като извършен транспорт, място на предаване и приемане, място на съхранение при доставчика и при получателя, лицата, участвали в товаро – разтоварни дейности, предаване и получаване на стоките. Във всеки конкретен случай се държи сметка за естеството на доставките – вида на стоките, както и всички условия, при които са сключени сделките.

В случая недоказването започва още от наличието на стоката у доставчика, транспорта, предаването и съхранението ѝ.

Дори и да не се вземе предвид, че доставчикът [фирма] е регистриран по ЗДДС, считано от 20.03.2017 г., т.е седем дни преди сключването на договора за доставка на процесните стоки с [фирма] на 27.03.2017 г., и впоследствие е дерегистриран от орган по приходите при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС, считано от 10.10.2017 г., не може да не се отчете, че този доставчик няма склад, офис или други търговски обект, от който да извършва дейност, където да е съхранявал и предал компютърните компоненти. Предвид техния значителен брой /общо 14 811 различни по вид компютърни компоненти/, за да разполага с тях и да може да ги достави, несъмнено доставчикът е следвало да разполага със собствени или наети складови площи, където да се съхраняват стоки от вида на процесните.

На следващо място, процесните стоки не са индивидуализирани с посочване на серийните им номера. В случая се касае за компютърни компоненти и всеки един от тях следва да има индивидуален сериен номер. При продажба серийните номера се вписват в гаранционните карти на клиентите. С оглед на това, предаването и приемането на такъв вид вещи се удостоверява чрез конкретно посочване на индивидуализиращия ги сериен номер. Такива данни изобщо липсват в представените писмени доказателства от жалбоподателя. В този смисъл възражението на жалбоподателя, че стоките са е необосновано. Не се проследява ясен стокосен поток, съответно фактическа наличност на стоките у доставчика. В тази посока е представена фактура № [ЕГН] от 10.04.2017 г. с доставчик [фирма] и получател [фирма] на стойност 460 000 лв. и договор от 28.03.2017 г., съгласно който [фирма] следва да достави на [фирма] общо 14 813 броя различни компютърни компоненти. Документите са оформени по идентичен начин с пряката доставка, в това число и приложения приемо-предавателен протокол, само адресът е различен. Прави

впечатление, че договорът към посочения като предходен доставчик е последващ (от 28.03.2017г.) спрямо този с прекия на жалбоподателя (27.03.2017г.) и цената на стоките е многократно по-ниска (фактурираната към жалбоподателя я надвишава над 20 пъти) . Освен, че не са представени доказателства за транспортиране на стоките от [фирма] на [фирма] и за извършени плащания по издадената фактура, липсата на серийни номера не позволява да се установи дали закупените съгласно фактура № [ЕГН]/10.04.2017 г. от [фирма] компютърни компоненти на стойност 460 000 лв. съответстват на закупените от жалбоподателя стоки на стойност 8 500 000 лв. съгласно фактура № 00000000001 от 24.04.2017 г., издадена от [фирма]. Липсата на индивидуализация на стоките, предмет на спорната доставка, прави невъзможна и преценката за твърдяната като извършена ВОД на същите стоки.

Не са представени и документи за транспортирането на стоките от обект на доставчика до обект на ревизираното лице, а преди това от обекта на предходния доставчик до прекия на жалбоподателя. Прави впечатление [фирма] не е представило доказателства, че притежава собствени или наети МПС. Не са ангажирани доказателства кога е извършен превозът, от кой до кой обект (а прекия и предходния доставчик са договорили различни места на доставка), имена и ЕГН на шофьори, вид, регистрационен номер и собственост на превозното средство. Не са представени товарителници и пътни листа, а това са всъщност документите, удостоверяващи фактически извършен транспорт. Не са представени и документи за закупуване на гориво и за осчетоводяване на разходи във връзка с транспорта на стоките, както и изобщо направени разходи във връзка със сделката.

Липсват и доказателства за плащане на доставката по процесната фактура, издадена от [фирма] от страна на жалбоподателя. Плащането не е юридически факт, въздигнат от правната норма като основание за настъпване на данъчното събитие по чл. 25, ал. 1 ЗДДС. По аргумент от чл. 25, ал. 2 ЗДДС такъв факт представлява преминаването на собствеността върху стоката, респективно – извършването на услугата, поради което този именно факт жалбоподателят по пътя на пълното доказване следваше да установи. Плащането, което в процесния случай не се доказва, би представлявало само една индиция за извършена доставка на стока и не би могло самостоятелно (без наличие на други кореспондиращи му преки или косвени доказателства) да създаде сигурно убеждение (целено от пълното доказване) относно подлежащия на доказване факт – реалност на доставката, но в процесния случай липсва дори тази индиция за реалност на доставката. Касае се за не малка сума, която следва да бъде разплащана по банков път, а няма данни.

По отношение на твърдяната ВОД към Р.. Както се отбеляза по горе в договора с гръцкия контрагент няма място на сключване, няма посочено място, където да бъдат доставени стоките, няма вписани конкретни данни относно място на товарене и предаване на стоките, не е посочена банкова сметка, където да бъдат преведени сумите по договора в размерна 4 448 239, 37 евро. Съгласно договора е уговорено, че предаването на стоката става в момента на натоварването ѝ на превозното средство, а по делото такова предаване и съответно превозно средство, не се установяват, не е оформена

ЧМР в този смисъл. В РД е направен анализ на оформянето на ЧМР, екземплярът за изпращача, в случая за жалбоподателя, който не би следвало да е с оформени подписи на получател, тъй като се задържа от изпращача и не се предава на превозвача за подпис от получателя, като е нелогично екземплярите за превозвач и за получател да се съхраняват в счетоводството на ревизираното лице, което съдът намира за състоятелно съображение по оформяне на доказателства за ВОД, която не е реално осъществена. По отношение на фактурата към гръцкия контрагент. ревизиращите органи правилно са отбелязали, че след като е посочено основание за начисляване на ДДС – чл.117 от ЗДДС, то тогава има задължение за издаване на протокол, като жалбоподателят не представя такъв, а въпросната фактура, в която няма посочено конкретно основание за прилагане на нулева ставка. Правилно е отбелязано и противоречивото описание на мястото на получаване във фактурата (G., L., L.) и ЧМР без номер (L., L.). Редицата непълноти и несъответствия по документацията на ВОД, разколебават извод за нейно действително осъществяване.

Освен, че не е доказано предаването на гръцкия контрагент и пристигане на стоките в Гърция, не се доказва и тяхна реализация в РБългария.

В съответствие с т. 2 от диспозитива на решение по дело C-18/13 на СЕС, добросъвестността на получателя по доставка е изключена, когато не докаже действително осъществена престация по доставката, или реалност на доставката. Това е така, тъй като той е страна по договор за доставка и трябва да знае всички обективни факти, свързани с осъществяването на доставката. Когато не установи такива факти, следователно не е участвал при осъществяването на доставката, посочена във фактурата, а след като притежава фактура за доставка без негово участие, следва извод и за знание за формалното (документално) издаване на фактурата. По тези съображения и както следва от т. 1 от диспозитива на решението по посоченото дело на СЕС, жалбоподателят не доказва добросъвестността си по смисъла на чл. 78 ЗС, като необходимо условие да упражни правото на приспадане на данъчен кредит по процесната фактура.

С косвени доказателства може да се проведе успешно насрещно доказване. Това е сторено от приходната администрация и предвид липсата на убедително главното доказване на претендиращия право на данъчен кредит, при указана доказателствена тежест, изводът на глобалната преценка на доказателствата е липсата на доставка на стоката, така както е документирана в представените от жалбоподателя документи. Последницата е прилагането на правилата на доказателствената тежест в производството, състоящи се в обвързаността на съда да приеме за несъществуващи юридическите факти, за които черпещата благоприятни правни последици от осъществяването им страна не е провела главно пълно доказване.

Изложеният анализ на установените по делото факт и обстоятелства, въз основа на наличните доказателства от ревизията и липсата на представени/поискани от жалбоподателя в подкрепа на тезата му, обуслави извод у съда за неоснователност на жалбата.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в

размер на 14 630 лв., определено по реда на чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 6-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт № Р-22221017003001-091-001/08.11.2017 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-С., потвърден с решение № 149/ 29.01.2018 г. на директора на Дирекция "ОДОП" – С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция "ОДОП" – С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 14 630 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: